

океанъ — Стедъ. Той бѣше оставенъ наследникъ на единъ богатъ англичанинъ, дадоха му 350 милиона шилинга, той се отказа с думитѣ: „Това богатство, което е добито съ неправда, не го искамъ“. Но това бѣше единъ-единственъ Стедъ, съ 350 милиона не се подкупи, но отиде въ морето. А въ България дали ще се намѣри единъ? — Може. Вѣрвамъ, да има единъ. И той ще бѫде само онзи човѣкъ, който плаче, не отъ хрема, а който плаче, като Христа прѣдъ Иерусалимъ. Той е, когото не може да подкупите съ 350 милиона английски шилинга. Той ще каже: „Не искамъ това“.

Азъ искамъ да нахвѣрлямъ нови мисли и нови желания. Не мислете, че може да бѫдете ученици, тъй както сега мислите, съ китари. В небето има китари, но ти трѣбва да знаешъ да свиришъ. Съ тая китара на небето можешъ ли да свиришъ? — „Ама тамъ ще ме научатъ“. Отъ тукъ трѣбва да се научишъ да свиришъ най-елементарните уроци на свиренето, да станешъ единъ отъ най-знаменитите виртуози и тогава въ небето ще почнешъ небесната музика. И сегашните християни казватъ: „Съ китари ще свиримъ“. — Аа, тежко и горко! Азъ не съмъ видѣлъ една сълза да пролѣте, та ще свирите! Може да свири само онзи, който знае да плаче.

И тъй, първиятъ принципъ за ученика е: За да станешъ братъ, и сестра, и майка на Христа, трѣбва Любовта Божия да изпълни сърцето ти, душата и духа ти, и тогава ще станешъ братъ, сестра и майка. И, слѣдъ като приложимъ този принципъ, ти ще бѫдешъ ученикъ. И тогава Христосъ се обръща къмъ учениците си и казва: „Ето тѣзи сѫ моите братя и сестри, които вършатъ волята на Отца ми. И понеже ми станаха братя и сестри и изпълниха волята Божия, тѣ се приематъ за ученици“¹. Азъ казвамъ и втория принципъ. Христосъ не го е засегналъ. Плачътъ е второто условие за ученика на една окултна школа въ пълния смисълъ. И, като заплачете, ще почувствувате въ себе си единъ